

(klagers navn)
(klagers adresse),
(postadresse)

Skien 03.03.06

Statens Helsetilsyn v / Fylkeslegen i Telemark
Gjerpensgate 14,
3716 Skien

**Klage på
familieterapeut Øivind Aschjem ved Alternativ til Vold – Telemark
Postboks 15, 3993 Langesund**

i forbindelse med familieterapeut Øivind Aschjems behandling av min sønn (*navn eldstesønn*) og de konsekvenser familieterapeut Øivind Aschjems rolle i konflikten mellom meg og (*eldstesønn*)s mor har fått med hensyn til samværsituasjonen for meg og mine sønner (*eldstesønn*) og hans yngre bror (*yngstesønn*),

for guttene samlet og enkeltvis, for (*eldstesønn*) spesielt, for meg personlig, og for konfliktnivået mellom guttenes mor og meg.

Innhold:

1. Bakgrunn

Henvisning og innkalling

Forutsetninger

Innholdet i møtet 19.12.05

*Formidlingen av samtalen med (*eldstesønn*)*

2. Konsekvenser

3. Kritikk av rapport datert 04.01.06

Fremstilling

Tendens

Metodisk svikt

Hvilken behandling?

Sannsynlighet og rasjonaler

4. Samværskonfliktens årsak og virkning

5. Foreldre fiendtliggjøring (The Parental Alienation Syndrome – PAS)

6. Relevansen av barnevernet og andre instansers rolle og involvering

7. Brudd på helsepersonelloven

8. Sanksjoner

Vedlegg

1. Bakgrunn

For å skape oversikt over hva slags arbeide familieterapeut Øivind Aschjem har utført, og på hvilke premisser, vil jeg innledningsvis gi noen bakgrunnsinformasjoner som kan være oppklarende for klageinstansen, før jeg går inn på selve rapporten (**vedlegg 1**). Jeg har forsøkt å systematisere disse gjennom å se på sammenhengen mellom følgende punkter og linjer :

Henvising og innkalling

- barnevernet
- konfliktforståelse

Forutsetninger

- utredning vs behandling
- dokumentasjon og kontradiksjon

Innholdet i møtet 19.12.05

- Aschjem om ATV og voldelige menn
- Aschjem om hva jeg måtte gjøre av hensyn til (eldstesønn)

Formidlingen av samtalen med (eldstesønn)

- generell vs konkret
- enkelthistorier/aneddotisk

Det er noe uklart hvordan familieterapeut Aschjem egentlig ble tildelt oppgaven å ha samtaler med (eldstesønn). Sannsynligvis foreligger det en henvisning fra barnevernet, eller moren har tatt kontakt på egen hånd slik det kan leses ut av brev fra barneverntjenesten (**vedlegg 2**) i svarbrev til dr. (navn lege) (**vedlegg 3**). Hva mandatet eller oppdraget gikk ut på er videre uklart da det ikke foreligger noe formelt skriv hvor oppnevning og oppdragsbeskrivelse er gjort rede for. Opprinnelig var det problemer med minstegutten (yngstesønn) som var gjenstand for møte mellom foreldrene og ulike fagfolk i regi av barnevernet. Hvorfor og hvordan (eldstesønn) ble trukket inn i konflikten er til en viss grad et uavklart spørsmål som understreker betydningen av å se nærmere på familieterapeut Øivind Aschjems arbeide.

Det er ikke likegyldig hvilken konfliktforståelse man velger å forholde seg til. Utgangspunktet var en samværskonflikt som først omfattet kun minstegutten (yngstesønn), men som etter hvert har omfattet også (eldstesønn). Hvordan dette har utviklet seg står fremdeles åpent slik familieterapeut Øivind Aschjem har formulert seg i rapporten.

Forutsetningen for at jeg gikk med på å la familieterapeut Øivind Aschjem snakke med (eldstesønn) var ønsket om å få oppklart en del misforståelser, dvs få utredet hva som egentlig var blitt sagt og formidlet fra moren via guttene til meg og andre veien. Fra min side var det aldri snakk om å gi tillatelse til at gutten skulle behandles for noe ingen av oss visste med sikkerhet var et problem eller årsak til et problem.

Det har blitt en nærmest absurd situasjon for meg når jeg må bruke tid og krefter på å tilbakevise påstander og situasjonsbeskrivelser som fremkommer i rapporten (**vedlegg 1**) fra familieterapeut Øivind Aschjem. Jeg får ikke treffe guttene (**vedlegg 4, 5 og 6**) så jeg vet heller ikke hva de egentlig har sagt. Spesielt gjelder dette (eldstesønn) som er tillagt en del utsagn jeg vanskelig kan se at han innestår for, f.eks påstanden om at jeg har slengt en hund bortover gulvet og i veggen. Slike forhold kan ikke dokumenteres, viktigst fordi de aldri har skjedd.

I samtalen jeg hadde med familieterapeut Øivind Aschjem ble jeg ikke forelagt denne type beskrivelser. Jeg har ikke blitt kontaktet av familieterapeut Øivind Aschjem for å bekrefte eller avkrefte opplysninger som (eldstesønn) skal ha kommet med i andre samtale. At jeg ikke får komme med innvendinger til slike absurde beskrivelser som at jeg skal ha slengt hunden i veggen finner jeg påfallende. Hvordan jeg angivelig skal ha fått presentere min "virkelighet" kommer heller ikke frem i rapporten. (Mer om dette senere).

På familieterapeut Øivind Aschjems initiativ ble det arrangert en samtale mellom ham og meg på hans kontor i Langesund den 19. desember 2005. Familieterapeut Øivind Aschjem tok for så vidt vennlig imot meg og begynte umiddelbart å fortelle om Alternativ til Vold (AtV) og hvor voldelige menn kan være. Han nevnte at enkelte måtte gå med fotlenke, som om dette angikk meg og mine forhold. Han fortalte så at han hadde hatt en samtale med (eldstesønn) og at han nå ville at jeg skulle møte opp hos familieterapeut Øivind Aschjem og be (eldstesønn) om unnskyldning.

Familieterapeut Øivind Aschjem nevnte ikke noe konkret om hva (eldstesønn) hadde sagt. Det var av flere grunner umulig for meg å gå med på familieterapeut Øivind Aschjems forslag. Viktigst var det at jeg ikke hadde noe å beklage. Familieterapeut Øivind Aschjem nevnte heller ikke noe konkret om hva jeg angivelig skulle ha gjort. Situasjonen virket for meg temmelig sprø og jeg sa til familieterapeut Øivind Aschjem at dette var helt vilt. Etter hvert kom det frem at (eldstesønn) skulle ha sagt at han husket veldig godt mange vonde opplevelser med meg som far, men ikke noe mer konkret enn at (eldstesønn) skulle ha ligget under et bord mens jeg og hans mor skal ha kranglet.

Familieterapeut Øivind Aschjem spurte meg om jeg og moren hadde kranglet. Jeg svarte at det hadde vi helt sikkert, men jeg kunne ikke huske noen konkrete situasjoner, heller ikke om barna hadde vært vitner. Svarte at jeg trodde det var noenlunde normalt at det forekom krangler, men at jeg ikke var noen voldelig person, og at jeg hadde vanskelig for å tro at f.eks barna skulle ha oppfattet at det var noe truende i slike situasjoner, gitt at de hadde overhørt krangler mellom moren og meg.

På meg virker det nå i ettertid det som om familieterapeut Øivind Aschjem hadde svaret på forhånd. Der og da skjønnte jeg ikke helt hvor han ville. Han opptrådte hyggelig men det virket ikke som han tok det jeg sa alvorlig. Han kunne ikke skjønne at jeg ble opprørt over å bli fremstilt som voldelig og at jeg ikke likte at barna mine ble trukket inn i et slikt scenario. For meg var det uaktuelt å innrømme noe jeg aldri hadde gjort, og jeg har i ettertid lurt på hvordan en terapeut kan være så skråsikker i sin sak når han knapt har truffet de berørte parter.

I rapporten fremkommer det noe mer konkret hva som angivelig skal ha blitt sagt av (eldstesønn) i den andre timen familieterapeut Øivind Aschjem hadde med gutten. I min samtale med familieterapeut Øivind Aschjem kom ikke noe av dette frem og jeg kunne dermed ikke tilbakevise eller forklare hvordan misforståelser eventuelt kunne oppstå. Familieterapeut Øivind Aschjem snakket generelt om voldelige menn og generelt om hva (eldstesønn) hadde fortalt om vonde minner, samtidig som han nødvendigvis måtte ha ment at jeg var skyldig og voldelig ettersom han før jeg hadde rukket å si noe åpnet med å oppfordre meg til å be (eldstesønn) om unnskyldning for noe ikke nærmere presisert.

2. Konsekvenser

- for berørte parter og fagmiljøer
- på kortere og lengre sikt

Familieterapeut Øivind Aschjems behandling og anbefalinger har ført til stans i kontakten mellom (eldstesønn) og meg og jeg anser denne stansen som isolert sett skadelig, både for gutten(e) og for meg personlig. Jeg er en voksen person som foreløpig har holdt ut smerten ved å ikke få ha kontakt med guttene mine. I min naivitet trodde jeg en stans i samværet kunne bidra til å få saker og ting på plass. For guttene er dette annerledes da de neppe overskuer konsekvensene av (den midlertidige?) stansen i samværet. For (eldstesønn) spesielt anser jeg det som meget skadelig at han nå kanskje begynner å tro at jeg har vært voldelig mot hans mor.

Familieterapeut Øivind Aschjem har gitt næring til morens forestillinger om at jeg skal ha vært voldelig og gutten(e) befinner seg nå i en svært vanskelig lojalitetskonflikt. Gjennom morens advokat (**vedlegg 4 og 6**) er det nå satt stopp for samværet med begge guttene, visstnok også etter anbefaling fra barnevernet (**vedlegg 5**), som tidligere har uttrykt at de ikke har kompetanse til å regulere samværsspørsmålet (**vedlegg 2**). Jeg frykter for at guttene i denne perioden frem til samvær kan bli gjenopptatt kan bli utsatt for betydelig negativ påvirkning fra moren, ettersom familieterapeut Øivind Aschjems rapport har gitt legitimitet til hennes påstander.

Fagpersoner og instanser som AtV, barne- og familievern har bragt seg selv i forlegenhet og kan få problemer med å gå tilbake på tidligere påstander/holdninger. Disse fagmiljøene er i en del tilfeller ensidig opphengt i forestillingen om at jeg skal ha begått vold mot min ekskone og at de angivelige forhold skal ha virket negativt inn på guttene. Fagpersonene stiller ikke spørsmål ved om denne versjonen er holdbar, eller om det finnes andre forklaringer til konflikten. Jo lengre tid det går før misforståelser blir oppklart, jo verre er det for fagmiljøene å lære av erfaring, og jo mer går konflikten ut over guttene, meg personlig, og samværskonflikten. Jeg har også merket meg hvordan faginstansene forholder seg direkte til morens advokat. Det er gjennom brev fra advokat Ranveig Sem jeg blir orientert om Aschjem og barnevernets råd og anbefalinger. Holdningen til meg som far er nedslående.

3. Kritikk av rapport datert 04.01.06

Fylkeslegen kan bare delvis etterprøve ovenstående fremstilling av bakgrunnen. Når det gjelder selve rapporten (**vedlegg 1**) derimot, kan Fylkeslegen sjekke om den kritikken jeg fremfører basert på kritikk/undersøkelse av rapporten, er etterrettelig og relevant. For å skape en viss orden i det kaoset familieterapeut Øivind Aschjem har forårsaket har jeg forsøksvis gått metodisk til verks ved å dele inn min kritikk på bakgrunn av følgende påvisninger:

Fremstilling

Tendens

Metodisk svikt

Hvilken behandling?

Sannsynlighet og rasjonaler

Rapporten ble formidlet via morens advokat som vedlegg og henvisning i brev av 06.01.06 (**vedlegg 4**). Jeg fikk altså ikke kopi av rapporten direkte fra familieterapeut Øivind Aschjem. Nedenfor følger delvis stikkordsmessig og med noe utdyping en del momenter Fylkeslegen bes merke seg om faglig-metodisk svikt i familieterapeut Øivind Aschjems arbeide slik det kommer til uttrykk gjennom rapporten.

Fremstilling

- manglende redegjørelse for mandat og oppdragsgivers intensjon
- manglende personhistoriefremstilling
- mangelfull datering og angivelse av varighet på samtale
- manglende redegjørelse for samtalenes innhold (spesielt første samtale)
- ingen metodeanvisning (f.eks samtaleteknikk mv)

Det står ikke hvem rapporten er adressert til slik at man får vite hva oppdraget med å snakke med (eldstesønn) går ut på, f.eks hvilket formål samtale skal ha. Det står ikke noe om hvor gammel (eldstesønn) er slik at man kan danne seg et inntrykk av om påstått forståelse og kognitive funksjoner som hukommelse og mulig påvirkning fra eksterne kilder har vært virksomme. Heller ikke noe om hvor såkalt "aldersadekvat" gutten er mht språk og andre uttrykksmåter. Det står minimalt og delvis feilaktig om bakgrunnen, dvs samværskonflikten og min tilslutning. Jeg har aldri gått med på at det skal være noe såkalt "behandling".

Det står ingenting om når første samtale fant sted og hvor lenge den og de andre samtale med og uten (eldstesønn)s foreldre har vart. Man får ikke noe inntrykk av innholdet i samtale, hvem som har ført ordet, hvordan evt spørsmål er stilt og innholdet utover gjengivelse av enkelte utsagn. Minst av alt redegjør familieterapeut Øivind Aschjem for metodeforutsetninger med hensyn til tematisering og strukturering av samtale. Familieterapeut Øivind Aschjem kaller samtale for behandling, men det står ikke noe om hva (eldstesønn) er blitt behandlet for, bortsett fra påståtte traumer/vonde opplevelser. Vi får ikke vite hvordan "behandlingen" foregår rent konkret.

Tendens

- sammenblanding av fakta og vurdering
- ingen vurdering av foreldrenes respektive forklaringer
- ingen alternative forklaringsmåter
- terapeuten stoler ukritisk på (eldstesønn)s fremstilling
- ingen spørsmål ved mulige feilkilder
- ingen refleksjoner om kognitive forutsetninger, f.eks guttens hukommelse og grad av påvirkning

I rapporten er det ingen klare skiller mellom hva som er referat av samtale og hva som er utlegning eller tolkning. Dermed kommer familieterapeut Øivind Aschjem i fare for å blande sammen fakta og vurdering. Det kan teoretisk sett hende at (eldstesønn) har sagt noe av det familieterapeut Øivind Aschje tilskriver ham, men uten referanse til sammenheng, f.eks som svar på eventuelt ledende spørsmål, blir utsagnene (eldstesønn) tilskrives ikke meningsbærende. Rapporten er rotete ved at ulike typer av informasjon fremkommer på ulike stadier i rapporten, f.eks foreldrenes tilstedeværelse og eventuelle reaksjoner og imøtegåelse; bekreftelse eller avkrefteelse av utsagn og hendelser. Rapporten nevner ingen andre forklaringsmåter enn at far har vært voldelig mot mor – med barna som vitne.

Man får ikke vite noe om dynamikken i samtalene med (eldstesønn), eventuelle kontrollspørsmål, eller for den del om de utsagn (eldstesønn) tillegges har kommet spontant eller på oppfordring – med unntak av familieterapeut Øivind Aschjems spørsmål om hva pappa ikke forstår <sic>. Som test på (eldstesønn)s kognitive funksjoner kunne terapeuten stilt spørsmål som gjorde det mulig å finne ut hva gutten rent faktisk kunne huske fra tiden foreldrene bodde sammen. Familieterapeut Øivind Aschjem drøfter ikke mulige feilkilder overhodet, langt mindre at gutten kan ha blitt utsatt for påvirkning. Ensidigheten er gjennomført, og det er symptomatisk at det mangler konkrete referanser til aktuelle hendelser – med unntak av hundehistorien.

Metodisk svikt

- uklar informasjonsinnhenting
- ingen drøfting av alternative virkelighetsforståelser
- forutinntatthet

Uryddigheten i rapportskrivningen tyder på metodesvikt i måten familieterapeut Øivind Aschjem har forholdt seg til (eldstesønn) og hans situasjon. Slik rapporten er skrevet og samtalene med både gutten og med meg er arrangert, etterlater rapporten et inntrykk av at jeg har vært voldelig mot moren ved gjentatte anledninger og at (eldstesønn) har vært vitne til denne angivelige volden. Familieterapeut Øivind Aschjems fremgangsmåte i forhold til de berørte parter og i forhold til informasjonsinnhenting skaper uklarhet og tyder på dårlig utviklet profesjonalitet.

Familieterapeut Øivind Aschjem kaller samtalene for behandling. Jeg stiller et stort spørsmålsteget ved om det kan kalles behandling når terapeuten har gjort så få anstrengelser for å sjekke om det gutten blir tillagt av opplevelser og utsagn virkelig stemmer. Man kan faktisk ikke stole på at det familieterapeut Øivind Aschjem skriver si sin rapport stemmer. I avsnittet "Konklusjon og vurdering" dukker det opp informasjon som må ha vært viktige premisser for familieterapeut Aschjems forforståelse, f.eks at moren har fortalt at hun har blitt utsatt for vold fra meg. Familieterapeut Aschjem påstår at foreldrene har kunnet presentere sine "virkeligheter", men konfererer i liten grad hvordan disse harmonerer med (eldstesønn)s utsagn rent bortsett fra at familieterapeut Øivind Aschjem har lagt morens påstander til grunn. Selvmotsigelser som følge av metodisk svikt viser seg bl.a ved at Aschjem skriver at det er vesentlig at (eldstesønn) må få komme til orde, mens rapporten viser at Aschjem selv har valgt å innhente foreldrenes syn (uten at disse vurderes - verken opp mot hverandre eller ift hva gutten sier) før man kommer inn på kjernen i konflikten: mors påstander om vold.

Forutinntattheten ser ut til å ha bundet terapeuten opp i visse konklusjoner som er trukket før han egentlig har undersøkt saken. Når det ikke foreligger noen opplysninger om samliv/brudd med tilhørende omsorgs/samværs historie blir det meningsløst når det innledningsvis sies at bakgrunnen for henvendelsen er en langvarig samværskonflikt. Hva består denne i og hvor lenge har den vart? Når det ikke sies et ord om når bruddet fant sted, hvor lenge samvær har forekommet, omfang, frekvens, og hvorfor ikke den angivelige redsel/angst/frykt har manifestert seg tidligere, blir familieterapeut Aschjems konklusjoner og anbefalinger meningsløse da man ikke kan vite hva han bygger på. Like lite som rapporten inneholder refleksjoner om (eldstesønn)s kognitive forutsetninger, f.eks hukommelse (han er 8 år og det er 4-5 år siden han bodde sammen med foreldrene), tar familieterapeuten heller ikke høyde for at han selv kan være påvirket, f.eks av forestillingen om voldelige menn – generelt og spesielt.

Hvilken behandling?

- utredning vs behandling
- effekt
- situasjonen for de berørte parter

To timers samtale/behandling av et barn som opplagt befinner seg i en lojalitetskonflikt og som like opplagt er under et stort press - særlig fra bostedsforelderen som har påvirkingsmulighetene på sin side, er ikke all verden, men familieterapeuten trenger tydeligvis ikke lang tid for å konkludere. Hvordan kan han behandle uten å undersøke nærmere hva han skal behandle gutten for? Rapporten gir ingen svar utover sin tendensiøsitet. Jeg finner det merkelig at en fagperson kan være så skråsikker etter å ha hatt så lite kontakt med de berørte parter.

Hvordan skal man kunne måle effekten av familieterapeut Øivind Aschjems behandling? Har to timer hos familieterapeut Øivind Aschjem løst noen problemer for noen av de involverte? Jeg er stygt redd for at familieterapeut Øivind Aschjems behandling har ført til enda større problemer enn de vi hadde før han ble koblet inn. Jeg føler meg lurt da jeg i utgangspunktet trodde og mente at samtale med både barnevernet og samtale med familieterapeut Øivind Aschjem var ment å skulle klare opp i en del misforståelser. Konsekvensen av dette er at jeg nå snart er behandlingstrengende for de belastninger jeg har blitt påført ved ikke å få ha kontakt med mine barn, samt at jeg blir stemplet som voldsmann.

I rapporten står ikke nevnt hvordan familieterapeut Øivind Aschjem møtte meg på sitt kontor ved å fortelle meg om alle de voldelige mennene som må gå med fotlenke, før jeg i det hele tatt hadde åpnet munnen. Han tok kanskje for gitt at jeg er en slik mann, og tok enhver benektelse fra meg som en bekreftelse. Hvordan har han møtt (eldstesønn) i de to samtalene? Har familieterapeut Øivind Aschjem uten å høre på hva gutten forteller tatt for gitt at jeg som er guttens far har vært voldelig mot guttens mor og nærmest lurt (eldstesønn) til å ”bekrefte” episoder jeg har vanskelig for å forstå at (eldstesønn) kan ha noen forestilling om. Familieterapeut Øivind Aschjem mente at det ville hjelpe (eldstesønn) om jeg ”innrømmet” å ha vært voldelig. Har familieterapeut Øivind Aschjem reflektert på hvilken skade det ville ha gjort om jeg faktisk hadde gjort noe slikt?

Sannsynlighet og rasjonaler

- hukommelse og traumer
- tidsmomentet
- projisering
- konfliktforståelse snudd på hodet

Familieterapeut Øivind Aschjems behandlingsopplegg virker lite gjennomtenkt. Det er påfallende at det i rapporten ikke fremkommer noe referat fra den første samtalen med (eldstesønn). Dermed får vi ikke vite hva (eldstesønn) har husket eller formidlet til familieterapeut Øivind Aschjem og hvordan formidlingen har funnet sted tematisk. For alt vi vet kan (eldstesønn) ha formidlet helt andre opplysninger enn de familieterapeut Øivind Aschjem velger å ta med i sin rapport. Hvis det er slik at (eldstesønn) flere år etter bruddet mellom far og mor får aktivert angivelige traumer og vonde opplevelser, må man stille spørsmålet hvordan og hvorfor dette kommer opp først nå – på et tidspunkt hvor moren ikke ønsker at (eldstesønn) og broren skal ha samvær med meg.

Rapporten forteller ikke noe om hva samværskonflikten består i, eller hvor lenge den har vart. Moren og jeg gikk fra hverandre sommeren 2001, altså 4 år før (eldstesønn) plutselig får behov for behandling. Hvordan har han hatt det i alle disse årene? Har han virkelig vært så redd som familieterapeut Øivind Aschjem påstår i rapporten sin. For meg er dette helt absurd. Det har aldri vært noen konflikt mellom (eldstesønn) og meg, han har aldri vært redd for meg, dette har aldri vært noe tema. Vi har alltid hatt et godt far-sønn – forhold. I rapporten gjøres det et stort poeng av at problemet er at jeg ikke forstår hvor redd han er fordi at (eldstesønn) husker veldig godt <sic>

Jeg har aldri vært slem mot mor til(eldstesønn) slik familieterapeut Øivind Aschjem bygger på som en helt udiskutabel forutsetning. Men det spørres vel om ikke terapeuten, uansett hva han tror om norske menns voldstilbøyeligheter, burde tenkt på sannsynligheten i at (eldstesønn) angivelig har båret på alle disse minnene som plutselig blir aktivert så mange år etter at jeg og moren bodde sammen med guttene. Hvordan kan familieterapeut Øivind Aschjem tro så blindt og ukritisk på denne fremstillingen hvor det påstås at jeg har vært voldelig flere ganger mot moren – med (eldstesønn) som vitne? Er det psykologisk riktig at man husker spesielt godt når man blir redd, slik (eldstesønn) blir fremstilt, eller er det terapeutens forestillinger og projiseringer som tilskrives (eldstesønn)?

Historien om da jeg angivelig skal ha slengt en hund i veggen er absurd så det rekker. Hvis dette er representativt for hva (eldstesønn) ”husker” og har formidlet, faller resten av historien sammen som et korthus. Jeg har vanskelig for å tro at (eldstesønn) virkelig kan ha sagt dette, men det er jo en viss mulighet for at han kan ha blitt utsatt for påvirkning fra moren som ikke ønsker at guttene skal ha kontakt med meg. Familieterapeut Øivind Aschjem har ikke reflektert over hvor sannsynlig hans konklusjoner og premisser er. For meg kan det se ut som om han har snudd konflikten på hodet: at det mest sannsynlige alternativet blir snudd opp ned. Det var moren som ikke ville at jeg skulle ha samvær med guttene etter at både guttene og jeg ytret ønske om mer samvær på vårparten i fjor. For å unngå å komme inn på denne virkelighetsforståelsen må det diktes opp en rekke historier. Familieterapeut Øivind Aschjem har ikke undersøkt om det finnes andre forklaringer enn de han ensidig har bygget på. Da oppdager han heller ikke det merkelige paradokset at disse påståtte minnene dukker opp nå – etter flere års jevnlige, forutsigbare og vellykkede samvær

4. Samværskonfliktens årsak og virkning

En kartlegging av hva samværskonflikten egentlig bunner i vil raskt avdekke at problemene mht gjennomføring av samværene er helt andre enn de moren hevder og som hun ganske sannsynlig må ha lagt føringer på at også familieterapeut Øivind Aschjem skal bygge på. Jeg fikk først vite om rapporten via morens advokat (**vedlegg 4**), og øverst på kopien jeg fikk er advokatens navn og telefonnummer skrevet. Jeg antar det er familieterapeut Øivind Aschjem som har skrevet dette med penn, men tar forbehold. Som nevnt sier ikke rapporten noe om samværskonfliktens innhold og omfang, men det kan ikke være mye tvil om at familieterapeut Øivind Aschjem er på det rene med morens ønsker, og at hans rapport vil bli brukt i en eventuell rettslig tvist.

Det er helt feilaktig fremstilt at det er guttene som ikke vil ha samvær med meg. Årsak og virkning er snudd på hodet. Det har aldri vært noe vold fra min side overfor moren eller barna. Det året samlivsbruddet skjedde var det noe krangling mellom moren og meg, noe jeg antar ikke er helt uvanlig for parkonflikter som ender i brudd uten at det nødvendigvis er vold i bildet. På et tidspunkt anmeldte hun meg for trakassering eller noe lignende og forlangte besøksforbud. Anmeldelsen ble henlagt og besøksforbudet ble opphevet, jf Rettsbok for Skien og Porsgrunn forhørsrett 28.12.01, sak nr 01-02429 F/01 (**vedlegg 7**).

Her står det tilslutt i kjennelsen: *”De befant seg hos ham, og det var hun som ønsket en samtale med ham mens barna var til stede som han ikke ønsket. Partene har brutt samlivet, og er ikke forlikt i den nye situasjonen som r oppstått. Dette er ikke uvanlig etter samlivsbrudd. Etter rettens oppfatning er det ikke slike tilfeller bestemmelsen om besøksforbud i første rekke er ment for.”*

For at besøksforbud etter straffeprosesslovens § 222a skal kunne ilegges, må det dessuten være snakk om at jeg skulle begå straffbare forhold for at risikoen skulle antas å foreligge. Ingenting av det jeg har gjort eller sagt til og om moren er straffbart eller voldelig. Men det går faktisk an å se at det er moren som involverer barna i konflikten om samvær. Moren ville ha barna som vitne til noe hun brukte som påskudd til politianmeldelse og krav om besøksforbud. Jeg ville ikke at barna skulle overvære våre krangler. Etter episoden i 2001 roet det seg og vi hadde 4 år med noenlunde sammenhengende fred og ro. Nå bruker moren aktivt sin advokat som tydeligvis også har kontakt med familieterapeut Øivind Aschjem. Hun har også vært aktiv overfor barnehage og skole.

5. Foreldrefiendtliggjøring (The Parental Alenation Syndrome – PAS)

Det presset guttene gjennomgår for tiden kunne saktens krevd behandling, men på helt andre premisser enn det familieterapeut Øivind Aschjem legger opp til. I konflikter hvor bostedsforelderen ikke ønsker at barn skal ha kontakt med samværsforelderen må fagfolk være ytterst forsiktige med å gå inn og ta parti i konflikten uten at det foreligger grundige utredninger om påstanders oppkomstbetingelser. Jeg er meget skuffet over at familieterapeut Øivind Aschjem som en anerkjent fagmann ikke reflekterer over muligheten av at moren bruker guttene som våpen og pressmiddel, og hvor lite sannynlig det er at guttene plutselig på egen hånd – etter flere års sammenhengende og vellykkede samværsordninger – skulle finne på at de ikke vil besøke pappan sin.

Jeg frykter at guttene, dette gjelder ikke bare for (eldstesønn) men også for (yngstesønn), etter hvert kan bli så negativt påvirket av moren og av situasjonen, hvor jeg ikke får anledning til å komme med motforestillinger, at de utvikler en fiendtlighet mot meg som vanskeliggjør gjenopptakelse av samvær. Foreldrefiendtliggjøring er ikke uvanlig i saker hvor mødre vil nekte fedre samvær. Måten dette utvikler seg på er beskrevet i mange artikler som er lett å få tak i, bl.a på internet. I brev av 07.02.06 (**vedlegg 8**) sendte jeg familieterapeut Øivind Aschjem en artikkel om PAS, men jeg har ikke fått noen respons fra familieterapeut Øivind Aschjem som tyder på at han skjønner alvoret i situasjonen. Her er link til artikkelen som jeg fant på internet: <http://www.likestilling.com/PSYKOLOGI/FFSyndrom.html> (**vedlegg 9**)

Forhåpentligvis slipper guttene å utvikle et såkalt syndrom, jf beskrivelsen til Gardner, men det kan allikevel være viktig å se nærmere på skadevirkningene av den situasjon de befinner seg i når og hvis de kommer såpass i klemma at de for å overleve mentalt må tilpasse seg morens versjon uten at deres motforestillinger får slippe frem. I verste fall utvikler de en holdning hvor de for å oppnå gunst hos moren må kompromisse med sine egne oppfatninger – også om forholdet til meg som er deres far. Det virker ikke som om familieterapeut Øivind Aschjem har tenkt på at det kan være skadelig om (eldstesønn) og hans bror – på kortere og lengre sikt – ved at de ikke får ha kontakt med meg, kan utvikle en ensidig oppfatning av konflikten mellom deres foreldre. Dermed kan de også på sikt få en feilaktig oppfatning av hvilken rolle jeg trass alt har spilt for dem under oppveksten, en rolle som av alle, også moren før hun følte seg truet av mine og guttenes ønske om mer samvær, ble oppfattet som positivt.

6. Relevansen av barnevernet og andre instansers rolle og involvering

Denne klagen gjelder familieterapeut Øivind Aschjems behandling av (eldstesønn) og de skadevirkninger som er beskrevet for andre berørte parter, vesentlig vår familie. Min samværsrett er hjemlet i Barnelovens § 43. Det er kun domstolen som kan endre på dette faktum, men i praksis er den lovhjemlede samværsretten ubeskyttet, og moren har uten rettslig regulering uinnskrenket makt til å dirigere samværsbetingelsene, noe jeg sterkt beklager. Hennes advokat har varslet søksmål (**vedlegg 4**), og ventelig vil familieterapeut Øivind Aschjems rapport bli brukt. Barnevernet signaliserte først at man ikke hadde myndighet eller kompetanse til å kunne stanse samvær (**vedlegg 2**), men nå har man endret oppfatning (**vedlegg 5**) etter at familieterapeut Øivind Aschjems rapport ble kjent.

Under enhver omstendighet har ikke Barnevernet anledning til å bestemme eller anbefale at samvær skal stanses, men det er helt tydelig at familieterapeut Øivind Aschjems rolle i denne konflikten og hans holdninger brukes av moren, hennes advokat og av barnevernet. For ordens skyld: Jeg er klar over at Fylkeslegen/Helsetilsynet ikke kan gripe inn overfor Barnevernet – med mindre Barnevernet har gjort seg skyldig i å unnlate å forholde seg til den psykiske volden guttene mine blir utsatt for – men jeg ønsker å vise at familieterapeut Øivind Aschjems behandling og rolle i konflikten har utvidete negative konsekvenser som involverer andre aktører og instanser.

Gjennom kontakt med andre fedre er jeg blitt fortalt at falske voldsanklager i kombinasjon med samværs sabotasje og begynnende foreldrefiendtliggjøring er om ikke vanlig så i hvert fall ikke helt uvanlig. Dette er ikke noe enkeltstående tilfelle, blir jeg fortalt. Jeg har også fått vite at bruk av besøksforbud for å forhindre samvær er vanlig strategi, men at heldigvis er forhørsrettens praksis restriktiv. Det er heller ikke uvanlig at flere instanser som ikke evner å undersøke mer grundig hva som er tilfelle, lager en samrøre som gjør vondt verre, og bringer de ulike instansene i en slags forlegenhet når det blir vanskelig å gå tilbake på tidligere standpunkter. Jeg håper Fylkeslegen/Helsetilsynet kan sette en stopper for fagfolk som familieterapeut Øivind Aschjem som ikke ser og forstår hvilke negative konsekvenser deres arbeid har for barn og foreldre.

7. Brudd på helsepersonelloven

Jeg har undersøkt aktuelle bestemmelser i Lov om Helsepersonell mv (Helsepersonelloven) og funnet at familieterapeut Øivind Aschjem har begått brudd på §§ 4, første og annet ledd, og 15 i kapittel 2: Krav til helsepersonells yrkesutøvelse. I tillegg vil jeg henlede oppmerksomheten på § 47 i kapittel 8: Dokumentasjonsplikt.

§ 4. Forsvarlighet

Helsepersonell skal utføre sitt arbeid i samsvar med de krav til faglig forsvarlighet og omsorgsfull hjelp som kan forventes ut fra helsepersonellens kvalifikasjoner, arbeidets karakter og situasjonen for øvrig.

Helsepersonell skal innrette seg etter sine faglige kvalifikasjoner, og skal innhente bistand eller henvise pasienter videre der dette er nødvendig og mulig. Dersom pasientens behov tilsier det, skal yrkesutøvelsen skje ved samarbeid og samhandling med annet kvalifisert personell.

Familieterapeut Øivind Aschjem burde ha forstått at situasjonen for (eldstesønn) og vår familie, herunder samværs konflikten, var og er mer nyansert og sammensatt enn rapporten og ”behandlingen” tilsier. Det kan umulig være faglig forsvarlig å konkludere såpass bastant etter så kort tid og med en slik forutinntatthet. Aschjem har skapt flere problemer enn det var da behandlingen startet, og situasjonen er mer fastlåst enn noensinne. I min kritikk av rapporten har jeg systematisk påpekt en rekke metodefeil som en oppegående fagperson ville vært på høyde med og forsøkt å unngå. Aschem har ikke vist noen ydmykhet og respekt i forhold til andre måter man kan forstå og forklare samværs konflikten. Aschem har mottatt tre brever fra meg hvor jeg forteller hvilken belastning hans ”behandling” av (eldstesønn) er for meg (**vedlegg 8, 10 og 11**), men han har ikke gjort noe for å nyansere sine holdninger.

Familieterapeut Øivind Aschjem har heller ikke opptrådt omsorgsfullt overfor (eldstesønn) som ikke usannsynlig vil ha fått inntrykk av at Aschjem vil forhindre kontakt mellom gutten og meg, hans far. (eldstesønn) har ikke usannsynlig fått skader av Aschjems behandling.

Familieterapeut Øivind Aschjem har gått langt ut over sin kompetanse når han ensidig legger til grunn en versjon/tolkning han som fagperson burde stilt store spørsmål ved mht kartlegging av mulige feilkilder. Aschjem later ikke til å være i stand til å skille grunnleggende metodisk mellom utredning og behandling. Rapporten har mange påvisbare feil og mangler, jf avsnittene med konkret kritikk i nærværende klage.

Aschjem har ikke innrettet seg etter sine kvalifikasjoner og kompetansebegrensninger. Det er ingen unnskyldning at han velger å tro på et barn. Det er heller ingen unnskyldning at kunnskaper om samværssabotasje, foreldrefiendtliggjøring og bruk av tvilsomt funderte overgreps- og voldsanklager er underkommunisert blant fagfolk som forholder seg til samværskonflikter.

Familieterapeut Øivind Aschjem har krenket min person ved å stemple meg som voldsmann, og det attpåtil overfor min egen sønn. Han har inngitt guttene en feilaktig oppfatning av meg som far og person, og dessuten gitt legitimitet til morens strategier. Han har ødelagt deler av vår familiehistorie. Det er også til en viss grad uklart hvilke konkrete anbefalinger og råd Aschjem har gitt ulike personer og instanser mht samværssituasjonen. Denne uryddigheten er isolert sett konfliktskapende, ikke bare ved sin partiskhet, men også ved den frustrasjon uklare ansvarsforhold medfører for de involverte.

§ 15. Krav til attester, legeerklæringer o.l.

Den som utsteder attest, legeerklæring o.l. skal være varsom, nøyaktig og objektiv. Attest, legeerklæring o.l. skal være korrekte og bare inneholde opplysninger som er nødvendige for formålet. Helsepersonell som er inhabil etter forvaltningsloven § 6, skal ikke utstede attest, legeerklæring o.l.

Familieterapeut Øivind Aschjem har skrevet en rapport, kalt "Uttalelse" som må anses å høre inn under den type dokumenter § 15 omfatter. Det må ha vært helt klart for Aschjem at rapporten ville bli brukt som henvisning for både moren som er part i en pågående konflikt om samvær, samt av andre fagpersoner. Det som gjør Aschjems opptreden på dette punkt spesielt klanderverdig er at rapporten ikke sier noe eksplisitt om formålet med "Uttalelsen", f.eks om det er en sakkyndig vurdering, om rapporten er ment å være adekvat mht stilt diagnose og behandlingsopplegg.

En rapport av denne karakter må bygge på nødvendig innhentet informasjon, et krav som ikke er tilfredsstilt. Rapporten er unyansert, unøyaktig, rotete, den sier ikke hva formålet er og hvem oppdragsgiver er. Metodisk sett er det påvist betydelige mangler ved fremstillingen og måten faglige spørsmål er håndtert. Rapporten er minst av alt objektiv og varsom. Rapporten stempler meg som voldsmann.

§ 47. Opptegnelser og journal som bevis

I rettssak eller forvaltningssak om helsepersonells yrkesutøvelse, kan opptegnelser, journal og journalmateriale kreves lagt fram som bevis i original eller bekreftet fotokopi eller utskrift.

Det vil være av interesse å få vite nærmere om Aschjem har nedtegnet og registrert noe mer enn det som fremkommer i rapporten. Hvis han har ført journaler vil det være relevante og nødvendige opplysninger som kan fortelle om han har vært klar over konsekvensene av ”behandlingen” og evt oppfølging.

Slike journaler og notater anses som en forutsetning for forsvarlig yrkesopptreden, f.eks (oppfølging av) behandling, jf også § 4, og er nødvendig for å kunne foreta vurdering av situasjonen i ettertid. Det kan f.eks være snakk om i hvilken grad fagpersonen har innhentet nødvendig informasjon.

Ettersom jeg ikke vet om Aschjems journalføring er mangelfull kan jeg ikke godt klage på dette punkt. Jeg oppfordrer imidlertid Fylkeslegen til på eget initiativ om å undersøke disse forholdene, også med tanke på videre behandling av klagen.

8. Sanksjoner

Ettersom jeg er far til (eldstesønn) og berørt part trenger jeg ingen fullmakt til å anmode om vurdering av de påberopte forhold og påstander om brudd på Helsepersonelloven etter § 55 i Kapittel 11: Reaksjoner mv ved brudd på lovens bestemmelser. Klager påberoper seg §§ 57, første ledd og 58, første ledd, og vil avslutningsvis konkretisere relevansen av disse – for nærværende konflikt og for tilliten til fagfolk i et større perspektiv.

§ 57. Tilbakekall av autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning

Statens helsetilsyn kan kalle tilbake autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning dersom innehaveren er uegnet til å utøve sitt yrke forsvarlig på grunn av alvorlig sinnslidelse, psykisk eller fysisk svekkelse, langt fravær fra yrket, bruk av alkohol, narkotika eller midler med lignende virkning, grov mangel på faglig innsikt, uforsvarlig virksomhet, grove pliktbrudd etter denne lov eller bestemmelser gitt i medhold av den, eller på grunn av atferd som anses uforenlig med yrkesutøvelsen.

Det er i første rekke påviste mangel på faglig innsikt, familieterapeut Øivind Aschjems uforsvarlige virksomhet med tilhørende pliktbrudd, jf brudd på §§ 4 og 15, og Aschjems ensidige og stigmatiserende holdning overfor meg som far som gjør at jeg anser det som aktuelt å kreve at Aschjem mister sin autorisasjon. Han er simpelthen ikke kompetent til å drive med følelsesmessig belastende saker og klientbehandling når han ikke viser større forståelse for alternative versjoner.

§ 58. Suspensjon av autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning

Hvis det er grunn til å tro at vilkårene for tilbakekall er tilstede og helsepersonellet anses å være til fare for sikkerheten i helsetjenesten, kan Statens helsetilsyn suspendere autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning inntil det er tatt endelig beslutning i saken. Suspensjonen kan gjøres gjeldende i seks måneder, og kan forlenges en gang med ytterligere seks måneder.

Familieterapeut Øivind Aschjem må anses som en fare for liv og helse til foreldre og barn. For å unngå at han påfører andre klienter og deres pårørende skade som i verste fall ikke lar seg lege/gjenopprette, krever jeg som klager at Aschjem suspenderes med umiddelbar virkning mens klagen er til behandling

I tillegg vil klager, i den grad det er mulig formelt å vedta en slik anmodning, at rapporten. ”Uttalelse vedr. (eldstesønn)” av 04.01.06, erklæres død og maktesløs. For å unngå at flere familier blir rammet av Aschjems virksomhet vil klager be om at det iverksettes granskning med tanke på å avdekke om det finnes flere lignende tilfeller av at familieterapeut Øivind Aschjem på sviktende metodisk grunnlag går god for udokumenterte overgrepssanklager mot fedre og dermed bidrar til unødvendig og sterkt belastende familiesplittelse mellom far og barn

Skien 03.03.06

Med vennlig hilsen

(klagers navn)

Vedlegg

1. Rapport: *Uttalelse vedr. (eldstesønn)* av 04.01.06
2. Brev fra Barneverntjenesten i Skien kommune til dr. (klagers lege) av 23.12.05
3. Brev fra dr. (klagers lege) til Barneverntjenesten i Skien kommune av 16.12.05
4. Brev fra advokat Ranveig Sem til (klagers navn) av 06.01.06
5. Brev fra Barneverntjenesten i Skien kommune til advokat Ranveig Sem av 10.01.06
6. Brev fra advokat Ranveig Sem til (klagers navn) av 16.01.06
7. Rettsbok for Skien og Porsgrunn forhørsrett 28.12.01, sak nr 01-02429 F/01.
8. Brev fra (klagers navn) til Øivind Aschjem av 07.02.06
9. Artikkel om PAS <http://www.likestilling.com/PSYKOLOGI/FFSyndrom.html>
10. Brev fra (klagers navn) til Øivind Aschjem av 05.01.06
11. Brev fra (klagers navn) til Øivind Aschjem av 09.01.06

Kopi (uten vedlegg): Barneombudet